

Úkol: Až budete v nějakém refektáři, bude-li to možné, naplánujte to na dobu svačiny. Zkuste se spolu s žáky najíst za naprostého ticha rušeného jen předčítáním vybraného textu, např. ze Zbraslavské kroniky. (Lze vyzkoušet i mimo refektář.)

Zbraslavská kronika

kap. XXXVI - Založení kláštera v Síni Královské, které se obecně říká Zbraslav

Roku vtělení Páně 1291 – je to rok věku pana Václava krále dvacátý druhý – pan Heidenreich, opat sedlecký, příbrav pana Dětricha, opata ve Valdsasích, navštívil krále a připomněl mu slib, který kdysi učinil Bohu o založení kláštera řádu cisterciáckého, aby ho někdo v budoucnosti nemohl obviňovat z nedbalosti, kdyby mělo být pro jeho mlčení nějak oddáleno tak spasitelné předsevzetí královo. Neboť věc zamýšlená, vypadnuvši z lidské paměti, obyčejně se pouští ze zřetele, jestliže nebývá k jejímu provedení úsilím horlivého připomínatele podněcován ten, kdo ji zbožně slíbil. Vždyť král, protože se z nucené potřeby zapletl do mnohonásobných úkolů věcí pozemských, připustil neprozřetelný odklad a téměř zapomněl na takový slib, který slíbil.

Sám však, uslyšev připomenutí opatovo, se vzpamatoval a obviňuje sebe sama pro odklad tak nerozumný ihned takto odpověděl: „Protože jsme dosud odložili splnění svého slibu, nejen jsem záhubou svých přátel zakusili podnět k rozrušení, nýbrž jsme i z opravdové zkušenosti našli spravedlivým soudem Božím nad obyčej naši mysl k věcem pozemským náchylnou a k nebeským liknavou. Neboť často hasne zápal předsevzaté zbožnosti, když je mysl člověka více než třeba poutána zaujetím věcmi pozemskými. Také tím nebezpečněji ochabujeme ve vykonávání svatého, myslí oddáváme věcem pomíjejícím.“

Král tedy touže splnit slib odložil všechny záležitosti svého království a s upřímnou myslí prosil Pána, aby mu ukázal vhodné místo. Konečně vzav s sebou opaty svrchu jmenované a bratra Konráda, převora sedleckého, a jiné spolehlivé muže, vstoupil na loď, aby vyhledal místo podle přání své mysli, a dostal se s pomocí plavců po řece, zvané obecně Vltava, až do přístavu Ostrova, kde leží klášter černých mnichů (tj. benediktinů), aby si ne tak sám, jako druzí pečlivě prohlédli Ostrov a po předchozí úvaze usoudili, zda by dostačoval pro klášter řádu cisterciáckého.

Nezamýšlel však vyvrátit chrám, dříve Bohu věnovaný, nýbrž se svolením bratří tam bydlících jeho stav po umístění mnichů cisterciáckých zlepšiti. Vždyť získává z daru skrovný prospěch Boží odplaty ten, kdo tobě nebo druhému uštěďruje pod záminkou líčené zbožnosti to, co mně bezohledně odnímá.

A tak když si prohlédli místo, vrátili se na loď a plavíce se po řece dostali se spolu na Zbraslav, kde kdysi postavil král Otakar lovecký dvůr. Opat pak Dětrich, hned jak vyskočil z lodi a vstoupil do přístavu, jakoby například naplněn prorockým duchem, silným hlasem zazpíval, při čemž ho ostatní poslouchali, onen výrok žalmisty a pravil: „Toť bude obydlí mé až na věky, tuť přebývati budu, nebo jsem sobě to oblíbil; a jako by jasně řekl, není třeba, aby se nelíbilo někomu rozumnému toto místo, které stvořeno od Boha představuje při prvním pohledu na ně neocenitelnou posvátnost. Prohlédnuvše polohu tohoto místa a jeho výhody vrátili se na loď a plavíce se po řece, zvané Mže, dostali se až do Radotína, aby podobně obhlédli to místo, a kdyby se zdálo vhodné, aby tam zařídili stavbu kláštera.

Potom král při návratu do Prahy promluvil k opatům o jakosti prohlédnutých míst a povolil jim třídní lhůtu vyzval je, aby si vybrali jedno ze tří. Zatím král obrátiv se z celého srdce k Hospodinu horlivě se věnoval zbožnosti a poslav na všechny kostely obce pražské dal sloužit votivní mše k Duchu svatému a blahoslavené Panně, aby s jejich podporou splnil slib a zřídil na nejlepším a nejvhodnějším místě ze svrchu jmenovaných klášter, který slíbil.

